

„За да се иде отъ Силистра въ Сливенъ, пише Буе (Itinér. p. 107—108), има много пътища, между които тоя прѣзъ Шуменъ е най-обикновенниятъ и най-късиятъ; а именно: Силистра, Шуменъ, Тича (Tschatak) и Котелъ. Отъ послѣдното място пътът се разделява: единът води за Сливенъ прѣзъ Жеравна и Ичера, а другиятъ за Карнобатъ прѣзъ Сунгурлари“.

Като слизалъ отъ Демиръ-Капия по посока за Сливенъ той миналь първомъ прѣзъ гори и послѣ прѣзъ поляни, додѣто най-послѣ съгледалъ отъ високо Сливенъ, който му произвелъ особно впечатление. „Слизането за Сливенъ, пише той, ви представя една несравнима гледка (*un coup d'oeil unique*). Голѣмата долина на Тунджа (Tondja, Toundscha) съ своите островчета (ади) и буйните въ тѣхъ дръвета ви поднасятъ, прѣди всичко, господствующия прѣдметъ въ обширната тракийска равнина. А при това, слѣдъ малко вий виджате подъ краката си града Сливенъ (*Islivn *) и неговите зеленѣющи се градини, които произвождатъ най-приятенъ ефектъ . . .“

„Градътъ, продължава Буе, има 15,000 жители и е разположенъ на височина 1126 стѫпки надъ морското равнище, между планини, прѣдъ които има само единъ хълмъ“. (Въпростъ е по-скоро за Бършанъ, нежели за Хамамъ-Баиръ)¹⁾.

Отъ околните сливенски върхове му обръща вниманието най-вече Чаталка (Tschataldagh), 3264 стѫпки високъ, приличенъ на тронъ — грамада отъ стрѣмници, подъ които се разтилали естествени и най-прѣлестни градини (*les jardins naturels les plus luxurieus qu'on puisse voir*). Именно въ тѣхъ, сливенци (*les habitans d' Islivn *) ходяли прѣзъ лѣтото да се веселятъ, като насѣдавали около извиращите отъ Чаталка ручеи за да се наслаждаватъ отъ свѣжестта и ядатъ плодове, като зарзали, праскови и т. н., които висели въ изобилие надъ самите имъ глави . . .

¹⁾ За броя на сливенското население въ 1838 г. (15,000 жит.), трѣса да се вземе подъ внимание фактътъ на изселениетъ отъ града въ 1830 г. близо 15,000 души сливенци въ Влашко, Молдавия, Бесарабия и Кримско. Градътъ е нараствалъ слѣдъ тая дата чрезъ нови пришелци и заврънали се обратно сливенци, които все пакъ не сѫ били повече отъ 5,000 души.